

**Univerzita Karlova
Právnická fakulta**

Trestněprávní aspekty prostituce

Studentská vědecká odborná činnost

Kategorie: magisterské studium

2023
XVI. ročník SVOČ

Autor: Adéla Matoušová
Konzultant: JUDr. Martin Richter, Ph.D.

Navrhovaný profilační modul: Trestní právo, kriminologie a kriminalistika

Čestné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do XVI. ročníku Studentské vědecké a odborné činnosti (SVOČ) vypracovala samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla přihlášena do předchozích ročníků SVOČ či jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Praze dne 20.4.2023

Adéla Matoušová

Celkový rozsah vlastního textu práce (od úvodu po závěr), včetně mezer a poznámek pod čarou:

36 371 znaků

Obsah

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	4
ÚVOD	5
1 POJEM.....	6
1.1 JUDIKATURNÍ DEFINICE PROSTITUCE.....	6
1.2 SOCIOLOGICKÁ DEFINICE PROSTITUCE	6
2 HISTORIE PROSTITUCE.....	7
2.1 PROSTITUCE V ŘÍMSKÉM PŘÁVU	7
2.2 HISTORIE PROSTITUCE NA ČESKÉM ÚZEMÍ.....	8
3 MEZINÁRODNÍ SROVNÁNÍ	9
3.1 PROSTITUCE V CELOSVĚTOVÉM KONTEXTU	9
3.1.1 <i>Druhy prostituce.....</i>	<i>9</i>
3.1.2 <i>Úrovně kriminalizace prostituce.....</i>	<i>10</i>
3.2 PROSTITUCE V EVROPSKÉM PROSTŘEDÍ.....	11
4 PRÁVNÍ ÚPRAVA	11
4.1 SOUČASNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA	11
4.2 NÁVRH ZÁKONA O REGULACI PROSTITUCE	12
5 TRESTNÉ ČINY SOUVISEJÍCÍ S PROSTITUCÍ	12
5.1 TRESTNÝ ČIN OBCHODOVÁNÍ S LIDMI DLE UST. § 168 TRESTNÍHO ZÁKONÍKU	12
5.2 PROSTITUCE OHROŽUJÍCÍ MRAVNÍ VÝVOJ DĚTÍ DLE UST. § 190 TRESTNÍHO ZÁKONÍKU	14
5.3 TRESTNÝ ČIN KUPLÍŘSTVÍ DLE UST. § 189 TRESTNÍHO ZÁKONÍKU	14
5.4 NEDBALOSTNÍ TRESTNÉ ČINY PROTI ZDRAVÍ A NEDBALOSTNÍ TRESTNÉ ČINY OHROŽUJÍCÍ ŽIVOT NEBO ZDRAVÍ	15
5.4.1 <i>Trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti dle ust. § 148 trestního zákoníku</i>	<i>16</i>
5.4.2 <i>Trestný čin šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti dle ust. § 153 trestního zákoníku.....</i>	<i>16</i>
5.4.3 <i>Trestný čin ohrožení pohlavní nemocí dle ust. § 155 trestního zákoníku.....</i>	<i>17</i>
5.5 TRESTNÝ ČIN NEOPRÁVNĚNÉHO PODNIKÁNÍ DLE UST. § 251 TRESTNÍHO ZÁKONÍKU.....	17
5.5.1 <i>Trestný čin podvodu dle ust. § 209 trestního zákoníku.....</i>	<i>18</i>
5.5.2 <i>Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 trestního zákoníku</i>	<i>19</i>
ZÁVĚR	20
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	21
PŘÍLOHY	22

Seznam použitých zkratek

Sb.	Sbírka zákonů
ust.	ustanovení
KS	Krajský soud
ÚS	Ústavní soud
TrZ, trestní zákoník	zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
SÚS	Státní úřad statistický
ČSÚ	Český statistický úřad

Úvod

O prostituci se často říká, že je nejstarším řemeslem. Jak je to s ní ale ve skutečnosti?

Mezi českými občany je v současné době všeobecně rozšířena mylná představa o trestnosti prostituce, mající své kořeny především v negativním vnímání prostitučních aktivit většinou společností, její kontinuální tabuizaci, dlouhodobě negativně zabarvené reflexi prostituce v mainstreamových médiích a mimo jiné také mediálních kauzách a velkých titulcích, které před několika lety provázely neúspěšný návrh zákona o regulaci prostituce, poněkud klamavě přezdívaný „zákon o legalizaci prostituce“.

Zákonem č. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, nicméně prostituce výslovně kriminalizovaná není. Tato práce se proto zaměřuje na pojem prostituce a její historii, cituje relevantní literaturu, porovnává českou legislativní úpravu s úpravou dalších především evropských států a zkoumá konkrétní trestné činy v kontextu poskytování sexuálních služeb.

1 Pojem

V celospolečenském kontextu obecně uznávaná definice prostituce v současné době neexistuje. Přesto se však objevují určitá vymezení, která jsou v konkrétních oblastech široce považována za platná.

1.1 Judikатурní definice prostituce

Ačkoli oblast prostituce není upravena Parlamentem na legislativní úrovni, její definice se vyskytuje napříč judikaturou všech stupňů soudní soustavy. Krajský soud v Českých Budějovicích jako první v porevoluční době ve svém rozhodnutí ve věci sp.zn. 4 To 519/1994 definoval prostituci následovně: „pohlavní styk s jinými osobami za úplatu“¹. Úplata je v tomto kontextu vnímána obdobně jako v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, tedy jako částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v přímé souvislosti s plněním. Odměnou za poskytnutí sexuálních služeb tak nemusí být pouze finanční částka, nýbrž se mnohdy jedná i o poskytnutí nejrůznějších protislužeb nebo dalších výhod, a to ať už materiálních či nemateriálních.

Také pohlavní styk je pojmem zákonně nedefinovaným, judikatura a na jejím základě také nejrůznější orgány veřejné moci včetně například Policie České republiky jej však konzistentně definují jako „jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví“². V souladu se zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, tak může jít o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží³, ale zároveň i třeba o osahávání genitálií nebo prsou jiné osoby.

1.2 Sociologická definice prostituce

Ze společenskovedního hlediska lze prostituci vnímat obdobně, tedy jako poskytnutí sexuálních služeb výměnou za určitou protihodnotu, ať už v jakékoli formě. Toto poskytnutí pak musí být dobrovolné, nevynucené a sledovat zistný cíl. Roman Bláha ve své knize Trestněprávní aspekty prostituce v České republice⁴ v rámci vymezení pojmu prostituce staví do protikladu prostituci a promiskuitu, kdy promiskuita je vnímána jako nezištně motivovaná sexuální nezdrženlivost. Z definice Sociologické encyklopedie nicméně vyplývá, že pojem

¹ Rozhodnutí KS v Českých Budějovicích, sp.zn. 4 To 519/1994.

² Více zde: <https://www.policie.cz/clanek/pomoc-obetem-tc-znasilneni.aspx>.

³ styk, při kterém dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulož, tedy anální pohlavní styk, orální pohlavní styk, ale třeba i hluboké vnikání prstů do pochvy ženy

⁴ BLÁHA, Roman. Trestněprávní aspekty prostituce v České republice. str. 10.

promiskuita vychází z latinského *promiscuus* a poukazuje na střídání⁵. V sociologickém ohledu tak promiskuitu lze vnímat jako ochotu střídat sexuální partnery, a jako takovou ji tudíž považovat nikoli za protiklad, nýbrž společně se sexuální povahou poskytované služby a přítomností protiplnění za další z definičních znaků prostituce.

Pro osobu provozující prostituci pak užíváme název prostitut či prostitutka, nebo také sexuální pracovník či pracovnice. Obzvláště ve starších publikacích je častou mylnou představou vnímání prostituce jako výhradně ženské oblasti působení. Ačkoli je nadále pravdivé, že prostitutky ženského pohlaví tvoří většinu, s postupným nárůstem akceptace sexuálních i dalších menšin v mainstreamové společnosti roste také rozmanitost prostituujících osob. Jedinou kritickou definiční vlastností prostitutky se tak stává právě výše uvedená promiskuita. Sexuální orientace, pohlaví i genderová identita přestávají hrát roli. V důsledku této diverzifikace se proto v dnešní době zbytným stává také vyčlenění homosexuální a transsexuální prostituce jako samostatných kategorií, které nalezneme především v publikacích z přelomu 20. a 21. století. I přes novodobé rozrůznění prostitučních služeb se ovšem nadále jedná o deviantní chování neboli chování odchylojící se od tradičních společenských norem⁶.

2 Historie prostituce

2.1 Prostituce v římském právu

Prostitutky ve starověkém Římě stály na okraji společnosti⁷. Jejich řemeslo bylo římskými občany tolerováno, nikoli však akceptováno, a jednalo se tak o aktivitu světskou, nikoli duchovní. Přesto prostitutky nebyly zcela vyňaty z náboženského života. Historik Valerius, později citovaný také Aureliem Victorem, Aulem Gelliem a Macrobiem, dokonce napsal, že samotná vlčice, která odkojila Romula a Réma, bratry, kteří následně v roce 753 před naším letopočtem stáli za zrodem města Říma a počátkem epochy římského království jako takového, byla ve skutečnosti kurtizánou. Jejím jménem dle Valeria bylo Acca Laurentia a byla milenkou pastevce Faustula, který dvojčata Romula a Réma našel na březích Tibery a ujal se jich⁸. Právě proto byla mezi pastevci známa jako Vlčice, italsky Lupa. Odtud také pochází latinské slovo *lupanar*, veřejný dům či nevěstinec, tedy podnik, v němž se provozuje prostituce⁹.

⁵ Více zde: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Promiskuita>.

⁶ Více zde: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Sociologie_deviantn%C3%ADho_chov%C3%AD.

⁷ SKŘEJPEK, Michal. Prostituce v antickém Římě. PR 9/2003 s. 456.

⁸ LACROIX, Paul. Dějiny prostituce I. str. 240.

⁹ Více zde: <https://psjc.ujc.cas.cz/search.php?heslo=lupanar>.

Jednalo se o marginální jev, který byl společností snášen jako běžná součást světského života a nebyl nikterak sankcionován. Často byl dokonce spojován s kultem bohyně Venuše. Plautus ve svém díle *Poenulus* píše: „*Quia apud aedem Veneris hodie est mercatus meretricius: eo conveniunt mercatores, ibi ego me ostendi volo.*“¹⁰ V chrámu Venuše je dnes trh kurtizán: tam se scházejí obchodníci, tam se chci ukázat. Prostitutky se nabízely nejčastěji na veřejných prostranstvích, například u městských bran, lázní, na trzích nebo v krčmách¹¹. S klienty pak odcházely na soukromá místa, ať už do jejich domů, nevěstinců (lupanarů) či do odlehlých koutů města, v některých případech dle historických pramenů dokonce na hřbitovy¹². Zákonem ovšem v římském právu existence nevěstinců ani prostituce jako taková nikdy upraveny nebyly.

2.2 Historie prostituce na českém území

V roce 1919 v tehdejší Československu vznikl Státní úřad statistický, předchůdce dnešního Českého statistického úřadu. Mezi jedno z prvních sčítání, která SÚS provedl v roce 1919 a v roce 1920 zveřejnil, patřilo sčítání veřejných domů a prostitutek v Československé republice. Zaměstnanci SÚS rozeslali dotazníky obecním a policejním úřadům, které sečetly počet veřejných domů, prostitutek v nich působících i prostitutek působících mimo tyto veřejné domy. Sbírány byly také údaje o věku prostitutek, jejich náboženském vyznání, rodinném stavu a případných dalších zaměstnáních¹³.

Publikovaná data vystihovala stav ke dni 31. prosince 1919 a závěrem Státního úřadu statistického bylo, že k danému datu bylo na území tehdejšího Československa v provozu celkem 400 veřejných domů. Největší koncentrace veřejných domů byla v Praze a Brně s osmnácti veřejnými domy v každém z měst. Dr. Bohumír Hanoska nicméně hned v následujícím roce ve své studii pod názvem *Prostituce a její hygiena*, publikované v Československém statistickém věstníku, vyjádřil názor, že sebrané údaje nebyly dostatečně vypovídající, neboť některé z oslovených obecních a policejních úřadů „nevěnovaly zodpovězení jednotlivých otázek žádoucí péči“¹⁴.

Na tuto aktivitu Státního úřadu statistického a ji provázející bouřlivou celospolečenskou debatu¹⁵ v následujících letech navázali také českoslovenští zákonodárci, a to hned na

¹⁰ PLAUTUS, Titus Maccius. *Personae*.

¹¹ SKŘEJPEK, Michal. *Prostituce v antickém Římě*. PR 9/2003 s. 456.

¹² Tamtéž.

¹³ Více zde: <https://www.czso.cz/csu/stoletistatistiky/pred-sto-lety-probehlo-scitani-prostitutek>.

¹⁴ Více zde: <https://www.czso.cz/csu/stoletistatistiky/pred-sto-lety-probehlo-scitani-prostitutek>.

¹⁵ Více zde: <https://www.czso.cz/csu/stoletistatistiky/pred-sto-lety-probehlo-scitani-prostitutek>.

legislativní úrovni. Dne 11. července 1922 vešel v platnost zákon č. 241/1922 Sb., o potírání pohlavních nemocí. V účinnost vstoupil dne 22. srpna 1922 a upravoval mimo jiné povinnost léčit se z pohlavně přenosných nemocí, léčení nemajetných na státní náklady, nucené zdravotní prohlídky, nucené léčení v ústavech, povinnost hlášení pohlavních nemocí a trestněprávní odpovědnost osob, které zákona neuposlechnou¹⁶.

Ustanovení § 13 až § 16 zákona o potírání pohlavních nemocí se pak věnovala přímo samotné prostituci. Zákon v ustanovení § 14 zakazoval zřizování a udržování nevěstinců, toto jednání kriminalizoval dle ustanovení § 512 trestního zákona č. 117/1852 Ř. z., o zločinech, přečinech a přestupcích, o kuplířství, a s okamžitou platností rušil veškeré existující nevěstince. Dále zákon o potírání pohlavních nemocí v ustanovení § 15 ustanovoval možnost zřízení takzvaných ústavů pro nápravu prostitutek, kde prostitutky dostanou dočasné ubytování a prostor napravit se, bude-li toho třeba. Pravomoc tyto ústavy zřídit svěřil zákon o potírání pohlavních nemocí státní správě, k jejich realizaci však nikdy nedošlo. Na prostitutky zároveň byla aplikovatelná také další ustanovení tohoto zákona, například ustanovení § 20, pojednávající o vyzývání a nabízení se ke smilstvu.

Většina zákona o potírání pohlavních nemocí byla zrušena ke dni 19. června 1949, zbylé části pak k 1. srpnu 1950, kdy vešel v účinnost zákon č. 86/1950, trestní zákon. Tento trestní zákon ani navazující zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, však prostituci jako samostatný trestný čin přímo neupravovaly, nýbrž ji zmiňovaly pouze v kontextu trestného činu kuplířství.

3 Mezinárodní srovnání

World Population Review uvádí, že je v současné době na světě přibližně 42 milionů prostitutek¹⁷. Vnímání prostituce v nejrůznějších oblastech světa ani zdaleka není konzistentní, naopak nacházíme nejrůzněji motivované formy prostituce i rozmanité způsoby jejího provozování. Tato diverzita je pak reflektována také v nejrůznějších stupních kriminalizace či dekriminlizace poskytování sexuálních služeb.

3.1 Prostituce v celosvětovém kontextu

3.1.1 Druhy prostituce

Druhy prostituce můžeme dělit dle motivace jejího poskytování. Z hlediska motivace prostituci lze rozdělit na nábožensky motivovanou, kulturně motivovanou a zjiště

¹⁶ Zákon č. 241/1922 Sb., o potírání pohlavních nemocí, ve znění ke dni 22. srpna 1922.

¹⁷ Více zde: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-where-prostitution-is-legal>.

motivovanou. Náboženská nebo také posvátná prostituce je kategorií spíše historickou. Věřící osoby, nejčastěji ženy, se nabízely druhým za úplatu, aby tak uctili konkrétního boha či bohyni. Historik Herodotus například píše o starobabylonském zvyku, kdy se žena jednou za život musela jít nabídnout do chrámu bohyně Ishtar¹⁸.

Kulturně motivovaná prostituce naopak probíhá dodnes, a to především u relativně izolovaných domorodých komunit v Africe a Amazonii. Zde se prostituce objevuje v podobě tradice, v jejímž rámci muž nabízí svou manželku přichozím návštěvníkům, aby s ní strávili noc. Kmen tak ukazuje svou pohostinnost a je vnímáno jako nezdvořilé k sobě ženu na noc nepřijmout.

Zištěně motivovaná motivace je pak také fenoménem, který přetrval navzdory času. Jedná se o základní směnu – sexuální služba za určitou protihodnotu. Nejčastější je prostituce komerční, tedy výměnou za finanční prospěch. Protihodnota nicméně může být hmotná i nehmotná, nejedná se však o zisk čistě ideologický jako u prostituce posvátné a kulturní.

3.1.2 Úrovně kriminalizace prostituce

Co se úrovně kriminalizace týče, rozlišujeme státy, kde na prostituci platí úplná prohibice, státy implementující neoabolicionismus, abolicionismus, dekriminalizaci a legalizaci¹⁹. Prohibice znamená plošný zákaz prostituce. Platí především v silně nábožensky založených státech, z nichž mnohé zakazují také pornografii a další formy sexuálních služeb, předmětů a vyobrazení. Mezi tyto státy řadíme například Spojené arabské emiráty.

Neoabolicionismus přijímá prodej sexu, kriminalizuje však jeho zprostředkovávání a nákup. Prostitutky jsou tak beztrestné, trestní odpovědnost dopadá na pasáky a zákazníky s cílem potlačit poptávku po prostituci. Abolicionismus legalizuje také nákup, ve snaze bránit vykořisťování prostitutek a zachovávat společností prosazované morální zásady však zakazuje veřejné nabízení sexuálních služeb, provozování nevěstinců a další formy organizace prostituce. Tento přístup nalezneme u nás v České republice, nebo třeba v Polsku, Španělsku či Rakousku, jak je vidět v Příloze č. 1. Často je zaměňován s dekriminalizací, která však na prostituci aplikuje minimální nebo žádnou legální regulaci. Legalizace, která je implementována například v Německu či Austrálii, pak naopak upravuje, kdy, kde je a jak

¹⁸ Více zde: <https://web.archive.org/web/20181126072714/http://www.spiegel.de/international/zeitgeist/sex-in-the-service-of-aphrodite-did-prostitution-really-exist-in-the-temples-of-antiquity-a-685716.html>.

¹⁹ Více zde: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-where-prostitution-is-legal>.

prostituce povolena. Stanovuje například dovolené ulice či městské zóny, zavádí povinné testování a další opatření.

3.2 Prostituce v evropském prostředí

Ani v rámci Evropy právní úprava prostituce není jednotná. Převažuje zjištěná prostituce a abolicionistický přístup, který zastávají Portugalsko, Španělsko, Rakousko, Česká republika, Polsko, Belgie, Dánsko, Finsko, Lotyšsko, Estonsko, Velká Británie, Rumunsko, Bulharsko a Kosovo. K legalizaci prozatím přistoupilo pouze Německo, Švýcarsko, Nizozemí, Maďarsko a Řecko. Francie, Norsko, Švédsko, Island a Irsko zastávají neoabolicionismus a konečně Chorvatsko, Albánie, Litva, Ukrajina a Bělorusko nadále prosazují prohibicionismus.

4 Právní úprava

4.1 Současná právní úprava

Jak již bylo řečeno výše, prostituce v současné době není upravena Parlamentem na zákonné úrovni. Obce ji nicméně mají právo omezit na svém území, shledají-li, že narušuje mravnost nebo veřejný pořádek, jak ve své judikatuře opakovaně potvrdil Ústavní soud. Ten ve svém rozhodnutí publikovaném pod spisovou značkou Pl. ÚS 69/04, na něž navazuje také rozhodnutí Ústavního soudu publikované pod spisovou značkou Pl. ÚS 10/06 a další, uvedl následující: *„Pokud tedy určitá činnost může být na určitých veřejných prostranstvích obce provozována, aniž by narušila veřejný pořádek či byla v rozporu s dobrými mravy, nesmí ji obec zakázat na všech veřejných prostranstvích obce. Pokud naproti tomu provozování určité činnosti představuje potenciální zásah do chráněného statku, ač je provozována na kterémkoli veřejném prostranství obce, může ji obec zakázat provozovat na všech veřejných prostranstvích. Vždy je též třeba hodnotit i intenzitu zásahu a význam ohroženého právem chráněného statku na straně jedné a význam činnosti, která má být zakázána, na straně druhé.“*. Obecně lze tedy říci, že obec prostituci zakázat může, musí však vždy posuzovat konkrétní případ podle jeho okolností, závažnosti a dopadů.

Ústavní soud se nicméně k narušování veřejného pořádku a rušení dobrých mravů vyjádřil také v obecné rovině, kdy ve svém rozhodnutí publikovaném pod spisovou značkou Pl. ÚS 69/04 uvedl, že prostituce „je jak jednání v rozporu s dobrými mravy, tak i jednání narušující veřejný pořádek“.

4.2 Návrh zákona o regulaci prostituce

Klíčovou roli v aktuálním diskurzu na téma prostituce hraje návrh zákona o regulaci prostituce, který se v Poslanecké sněmovně poprvé objevil v roce 2005. Ten byl naposledy zamítnut v roce 2014, přesto však ve společnosti stačil vzbudit bouřlivou debatu.

Návrh zákona o regulaci prostituce se snažil upravit podmínky, za nichž může být nabízena nebo vykonávána prostituce a za nichž mohou být provozována zařízení určená k vykonávání prostituce, tedy nevěstince. Prostituci definoval jako „úplatné poskytování služeb směřujících bezprostředně k uspokojování sexuálních potřeb, pokud přitom dochází k přímému fyzickému kontaktu mezi osobou, která tyto služby poskytuje, a osobou, která jich využívá“.

Upravoval také udělování oprávnění k provozování prostituce a proces nezbytný k jeho získání, zaváděl existenci průkazu, jímž by se prostitutky mohly prokazovat a stanovoval požadavky pro zdravotní způsobilost osob poskytujících sexuální služby. Jedním z nejkontroverznějších bodů zákona však bezpochyby bylo provozování zařízení určených k vykonávání prostituce, pravomoc k povolování jejichž zřizování návrh zákona svěřoval do rukou obcím.

V důvodové zprávě autoři návrhu zákona o regulaci prostituce poukázali na fakt, že prostituce jako komplexní sociálně patologický jev v českém právním systému postrádá komplexní úpravu a zdůraznili, že ačkoli lze trestněprávně stíhat některé aspekty, které prostituci doprovázejí, nejedná se zdaleka o řešení dostatečné. Nastínili proto tři cesty: abolicí, regulaci nebo prohibici prostituce. Vzhledem k tomu, že návrh zákona prozatím nebyl schválen, se tak aktuálně nadále ubíráme cestou abolicí.

5 Trestné činy související s prostitucí

5.1 Trestný čin obchodování s lidmi dle ust. § 168 trestního zákoníku

Obchodování s lidmi je prvním trestným činem, který laika v souvislosti s provozováním prostituce napadne. Jedná se však o klasifikaci zcela chybnou, a to už jen vzhledem k objektu a předmětu tohoto trestného činu. Objekt trestného činu jsou právní hodnoty a zájmy, na jejichž zachování má společnost zvláštní zájem a poskytuje jim proto prostřednictvím trestního práva právní ochranu²⁰. Hodnotami jsou zde myšleny hodnoty

²⁰ ŠÁMAL, Pavel, Tomáš GRIVNA, Lukáš BOHUSLAV, Oto NOVOTNÝ, Jiří HERCZEG a Marie VANDUCHOVÁ. Trestní právo hmotné. 9., přepracované vydání. str. 133.

abstraktní, duševní, nikoli materiální. U prostituce jako takové však žádnou ohroženou hodnotu dle výše uvedené definice nenacházíme. Pokud by ohroženým předmětem trestného činu²¹ bylo tělo prostitutky, jednalo by se o trestný čin obchodování s lidmi. Jak ale vyplývá z odstavce 1 ustanovení § 168 trestního zákoníku, obchodováním s lidmi je trestný ten, kdo k prostituci “přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá jiného”.

Ustanovení § 168 trestního zákoníku zní následovně:

„§ 168

Obchodování s lidmi

- (1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá dítě, aby ho bylo užito
 - (a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
 - (b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jeho těla,
 - (c) k službě v ozbrojených silách,
 - (d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
 - (e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo jinou osobu než uvedenou v odstavci 1 za použití násilí, pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy nebo lsti anebo zneužívaje jejího omylu, tísně nebo závislosti, přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá, aby jí bylo užito
 - (a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
 - (b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jejího těla,
 - (c) k službě v ozbrojených silách,
 - (d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
 - (e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání.
- (3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,
 - (a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
 - (b) vydá-li takovým činem jiného v nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo smrti,
 - (c) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo
 - (d) spáchá-li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci.
- (4) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,
 - (a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví,
 - (b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
 - (c) spáchá-li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.
- (5) Odnětím svobody na deset až osmnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 smrt.
- (6) Příprava je trestná.“

Dle ustanovení odstavce 2 § 168 trestního zákoníku se úprava vztahuje také na osoby odlišné od dětí, přesto se však ve všech základních i kvalifikovaných skutkových podstatách tohoto trestného činu jedná o jednání, které je páčáno jednou osobou na osobě druhé, případně více osobami²² na jiné osobě jako předmětu útoku. Skutková podstata trestného činu

²¹ předmět útoku mohou být lidé nebo věci, a to hmotné i nehmotné, které trestný čin bezprostředně zasahuje, čím zasahuje také samotný objekt trestného činu

²² organizovaná skupina

obchodování s lidmi tak nemůže již ze samotné definice tohoto trestného činu být naplněna pouze jedinou osobou, jde tudíž o jev zcela odlišný od prostituce. Ta se naopak vyznačuje dobrovolností, kdy se sama prostituující osoba vědomě a dobrovolně rozhoduje zachovat se promiskuitně.

5.2 Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí dle ust. § 190 trestního zákoníku

Samozřejmostí je v kontextu právní úpravy prostituce také úprava paragrafu § 190 trestního zákoníku, která zakazuje provozování prostituce před zraky dětí a dospívajících. Ustanovení § 189 trestního zákoníku zní následovně:

„§ 190
Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí

- (1) Kdo provozuje prostituci v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Kdo organizuje, střeží nebo jiným způsobem zajišťuje provozování prostituce v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.
- (3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2
 - (a) nejméně na dvou takových místech, nebo
 - (b) opětovně.“

Předmětem tohoto trestného činu jsou děti a objektem, který je prostřednictvím dětí ohrožen, je jejich mravní vývoj.

5.3 Trestný čin kuplířství dle ust. § 189 trestního zákoníku

Trestným činem, který je na akt prostituce taktéž přímo zaměřen, je trestný čin kuplířství dle ustanovení § 189 trestního zákoníku. I zde se ale stejně jako u trestného činu obchodování s lidmi objevuje překážka, která brání aplikaci této úpravy na samotné prostitutky. Na rozdíl od trestného činu obchodování s lidmi dle ustanovení § 168 trestního zákoníku zde však překážku již netvoří objekt trestného činu, nýbrž jeho subjekt.

Subjektem trestného činu rozumíme jeho pachatele, tedy osobu, která se trestného činu dopustila, a to ať už přímo, nebo prostřednictvím jiného²³. Úprava trestného činu kuplířství v ustanovení § 189 trestního zákoníku zní následovně:

²³ institut tzv. „živého nástroje“ – pachatel se trestného činu dopustí prostřednictvím jiné osoby, která ve vztahu k předmětnému trestnému činu není trestně odpovědná

„§ 189
Kuplířství

- (1) Kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.
- (2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1
 - (a) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo
 - (b) jako člen organizované skupiny.
- (3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.
- (4) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.“

Pachatelem trestného činu kuplířství dle výše uvedené úpravy je za jakýchkoli okolností druhá osoba, která prostitutku k promiskuitě motivuje, nebo z jejího konání kořistí, tedy těží vlastní majetkový prospěch. Právní úprava tak zcela očividně míří nikoli na samotné prostitutky, nýbrž na takzvané „pasáky“. Za trestný čin kuplířství proto nelze trestat samotnou osobu prostituující.

Pasáci, ačkoli pro sebe z prostituce získávají prospěch, ji stejně jako osoby obchodující s lidmi neprovozují vlastním tělem. Od překupníků se nicméně liší formou kooperace s prostitutkou, kdy překupníci působí na bázi nulové spolupráce a dotyčného či dotyčnou prostituují bez jeho či jejího přivolení, zatímco pasáci nebo v případě nevěstinců takzvané „bordelmamá“ operují se souhlasem prostitutky. Je však nezbytné podotknout, že tento souhlas nemusí být informovaný a prostitutky jsou k poskytování sexuálních služeb naopak mnohdy zlákány falešnými přísliby a zavádějícími informacemi. O dobrovolnosti prostituce v této formě tak lze polemizovat.

5.4 Nedbalostní trestné činy proti zdraví a nedbalostní trestné činy ohrožující život nebo zdraví

Nahlédneme-li na tuto problematiku v obecné rovině, shledáme, že prostitutky jsou vlastně profesionály ve svém oboru. Z tohoto titulu pak lze argumentovat, že je na ně jako takové nezbytné aplikovat vyšší standard, tedy de facto lege artis. Je tak nezbytné, aby prostitutkami poskytované služby dosahovaly náležité úrovně, což zahrnuje vyšší nároky na dodržování osobní hygieny, pozornost věnovanou prevenci a zamezení šíření pohlavně přenosných chorob a další. Tato prevence může zahrnovat pravidelné testování, důraz na užívání bariérové ochrany, náležité seznámení klientů s možnými riziky a další opatření, směřující k naplnění profesionálního standardu poskytovaných sexuálních služeb.

Samozřejmostí je v každém případě také respektování individuality klienta, jeho přání, zábran a limitů.

Trestné činy s tímto aspektem prostituce související tak budou primárně omisivní či nedbalostní povahy. Z hlediska trestního zákoníku se může jednat o trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti dle ustanovení § 148 trestního zákoníku, trestný čin šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti dle ustanovení § 153 trestního zákoníku nebo trestný čin ohrožení pohlavní nemocí dle ustanovení § 155 trestního zákoníku.

5.4.1 Trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti dle ust. § 148 trestního zákoníku

Trestní zákoník trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti v ustanovení § 148 upravuje následovně:

„§ 148
Ublížení na zdraví z nedbalosti

- (1) Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví tím, že poruší důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.
- (2) Kdo z nedbalosti způsobí ublížení na zdraví nejméně dvou osob proto, že hrubě porušil zákony o ochraně životního prostředí nebo zákony o bezpečnosti práce nebo dopravy anebo hygienické zákony, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.“

Osoby poskytující sexuální služby by pro tuto činnost měly držet podnikatelské oprávnění, naplňuje-li jejich jednání definici podnikání²⁴. Pokud tak následně poruší povinnost náležité opatrnosti s ohledem na pohlavně přenosné choroby a obdobná rizika poskytování sexuálních služeb, mohou naplnit skutkovou podstatu ublížení na zdraví z nedbalosti porušením důležité povinnosti vyplývající z jejich povolání, za což budou trestně odpovědné.

5.4.2 Trestný čin šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti dle ust. § 153 trestního zákoníku

Trestní zákoník trestný čin šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti v ustanovení § 153 upravuje následovně:

„§ 153
Šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti

- (1) Kdo z nedbalosti způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé nemoci u lidí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

²⁴ podnikání je soustavná zákonem vymezená činnost, kterou podnikatel provozuje samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a od které podnikatel očekává, že mu přinese nějaký zisk

- (a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek,
 - (b) poruší-li takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, nebo
 - (c) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až šest let bude pachatel potrestán,
- (a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt, nebo
 - (b) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 2 písm. b) těžkou újmu na zdraví.
- (4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 3 proto, že hrubě porušil zákony na ochranu veřejného zdraví.
- (5) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt nejméně dvou osob proto, že hrubě porušil předpisy na ochranu veřejného zdraví.“

Nedbalostní skutkovou podstatu tohoto trestného činu tak prostitutka naplní nedostatečnou pozorností věnovanou své zdravotní způsobilosti obdobně, jako v případě trestného činu ublížení na zdraví z nedbalosti dle ust. § 148 trestního zákoníku. Podobnou skutkovou podstatu pak má také následující trestný čin ohrožení pohlavní nemocí dle ust. § 155 trestního zákoníku.

5.4.3 Trestný čin ohrožení pohlavní nemocí dle ust. § 155 trestního zákoníku

Trestní zákoník trestný čin ohrožení pohlavní nemocí v ustanovení § 155 upravuje následovně:

„§ 155

Ohrožení pohlavní nemocí

Kdo jiného vydá, byť i z nedbalosti, nebezpečí nákazy pohlavní nemocí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.“

5.5 Trestný čin neoprávněného podnikání dle ust. § 251 trestního zákoníku

Článek 26 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavy, zakotvuje každému právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Zákonem lze toto právo omezit, v případě prostituce nicméně pro takto drastický zákrok v současné době nenalzáme pádný důvod. Argumentovat lze jedině dobrými mravy, které jsou však pouhým obecným právním pojmem a pro jejichž ochranu již existuje výše uvažované ustanovení § 190 trestního zákoníku.

Stejně jako podnikatelé v jiných sférách mají však prostitutky povinnost disponovat náležitým podnikatelským oprávněním, aby svou živnost mohly provozovat. V opačném případě se jedná o trestný čin neoprávněného podnikání dle ust. § 251 trestního zákoníku, jehož ustanovení zní následovně:

„§ 251

Neoprávněné podnikání

- (1) Kdo neoprávněně ve větším rozsahu poskytuje služby nebo provozuje výrobní, obchodní nebo jiné podnikání, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,
 - (a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou škodu, nebo
 - (b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.
- (3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
 - (a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo
 - (b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.“

Prostituce spadá pod volné živnosti, tedy živnosti, které mohou být provozovány na základě pouhého ohlášení živnostenskému úřadu a pro jejichž provozování živnostenské úřady nevyžadují prokázání žádné odborné ani jiné znalosti. V současnosti v souladu se zákonem č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, existuje pouze jediná kategorie volných živností, a to Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

5.5.1 Trestný čin podvodu dle ust. § 209 trestního zákoníku

S výše uvedeným trestným činem neoprávněného podnikání dle ust. § 251 trestního zákoníku jako obecnější trestný čin úzce souvisí také trestný čin podvodu dle ust. § 209 trestního zákoníku, které zní následovně:

„§ 209
Podvod

- (1) Kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 a byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 větší škodu.
- (4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
 - (a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
 - (b) spáchá-li takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,
 - (c) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, nebo
 - (d) způsobí-li takovým činem značnou škodu.
- (5) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - (a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo
 - (b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu financování terorismu (§ 312d) nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f).
- (6) Příprava je trestná.“

5.5.2 Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 trestního zákoníku

V neposlední řadě se pak na prostituci často vztahuje také ustanovení § 240 trestního zákoníku, upravující zkrácení daně. Nechce-li prostitutka z důvodu společenské stigmatizace přiznat, že původ jejích příjmů leží v poskytování sexuálních služeb, obdobně jako tomu bývá v případě trestného činu neoprávněného podnikání, dochází pochopitelně také k nesrovnalostem v daňové oblasti. Prostitutky své příjmy obvykle maskují odlišnými výdělečnými činnostmi, například poskytováním masáží či služeb tanečnice, častěji, než o úplné neodvedení daně se tak jedná právě o její zkrácení, jehož úprava v ust. § 240 trestního zákoníku zní následovně:

„§ 240

Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

- (1) Kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.
- (2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
 - (a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nejméně se dvěma osobami,
 - (b) poruší-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru, nebo
 - (c) spáchá-li takový čin ve značném rozsahu.
- (3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - (a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve velkém rozsahu, nebo
 - (b) spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 písm. c) ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.
- (4) Příprava je trestná.“

Závěr

Prostituce tedy v souladu se zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, i nadále zůstává beztrestnou. Koneckonců jak stojí i v samotné Listině základních práv a svobod, každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Zákon sice může stanovit omezení pro výkon určitých činností, nikoli však bez pádného důvodu. Prostitutky tak mají právo komerčně nakládat se svým tělem stejně jako tak činí například tanečníci či vrcholoví sportovci, ale třeba i pracovníci na stavbě a další manuálně pracující osoby. Stejně jako z jiných podnikatelských aktivit mají však prostitutky povinnost držet náležité podnikatelské oprávnění a odvádět daně v náležité výši, což v současnosti většina osob poskytujících sexuální služby nečiní.

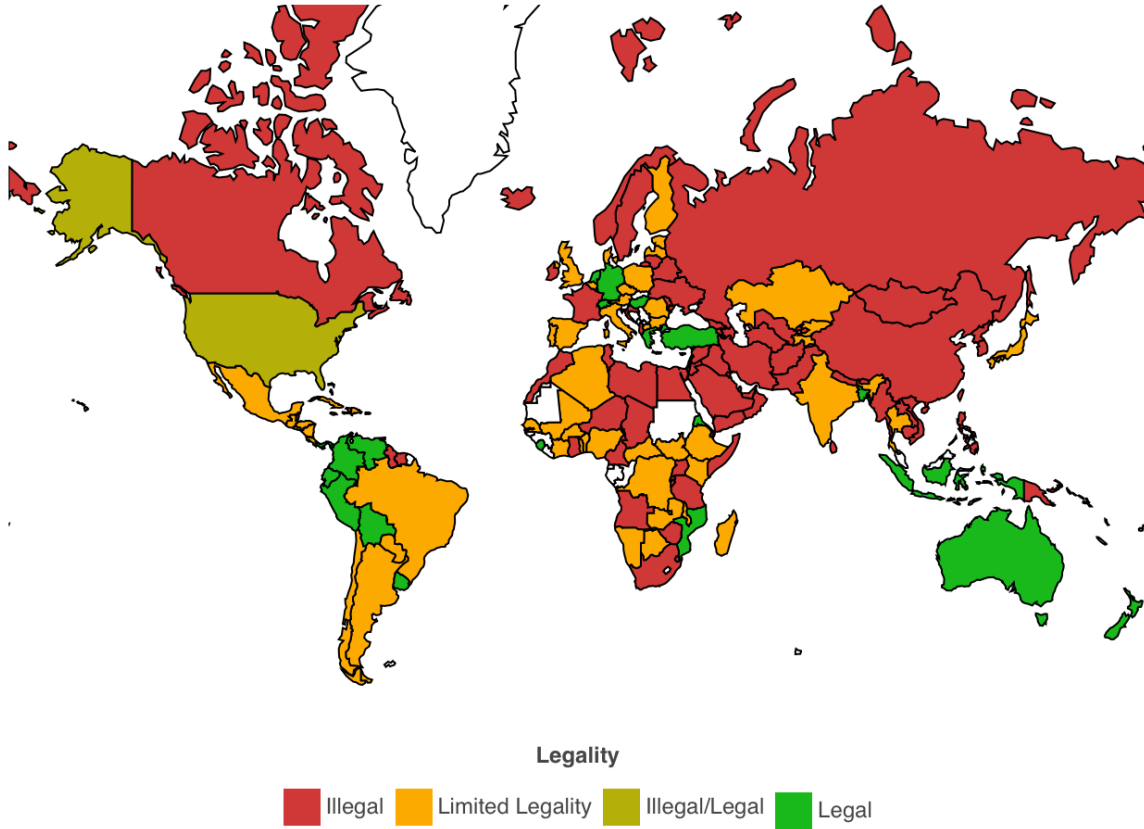
Seznam použitých zdrojů

- Zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník.
- BLÁHA, Roman. Trestněprávní aspekty prostituce v České republice. Praha: LexisNexis CZ ve spolupráci s Justiční akademií v Kroměříži, 2008. ISBN 978-80-86920-29-0.
- Policie ČR [online]. Česká republika, 2023 [cit. 2023-04-18]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/policie-cr.aspx>
- NEŠPOR, Zdeněk R. Sociologická encyklopedie [online]. Sociologický ústav AV ČR, 2020 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Hlavn%C3%AD_strana
- LACROIX, Paul. Dějiny prostituce I.: Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko. [Olomouc]: Fontána, 2003. ISBN 80-733-6056-X.
- SKŘEJPEK, Michal. Prostituce v antickém Římě. Právní rozhledy, 2003, č. 9, s. 456-462
- PLAUTUS, Titus Maccius. Personae. Dostupné z: <https://www.thelatinlibrary.com/plautus/poenulus.shtml>
- Před sto lety proběhlo sčítání prostitutek. Český statistický úřad [online]. [cit. 2023-04-20]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/stoletistatistiky/pred-sto-lety-probehlo-scitani-prostitutek>
- GAVLASOVÁ, Magdaléna. Úskalí aktuální právní úpravy prostituce na našem území. Trestněprávní revue, 2019, č. 4, s. 75-77
- ŠÁMAL, Pavel, Tomáš GRIVNA, Lukáš BOHUSLAV, Oto NOVOTNÝ, Jiří HERCZEG a Marie VANDUCHOVÁ. Trestní právo hmotné. 9., přepracované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7598-764-8.
- Countries Where Prostitution Is Legal 2023. World Population Review [online]. [cit. 2023-04-20]. Dostupné z: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-where-prostitution-is-legal>
- Vládní návrh ZÁKON ze dne2005 o regulaci prostituce [online]. [cit. 2023-04-20]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/navrh-zakona-o-regulaci-prostituce-z-roku-2005.aspx>

Přílohy

Příloha č. 1

Countries Where Prostitution Is Legal 2023

(zdroj: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-where-prostitution-is-legal>)

Příloha č. 2

(zdroj: <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-prehledne-jak-evropske-staty-pristupuji-k-prostitutici-40328284>)